

recristianització, amb l'auxili de Déu i de la població, Mes, per a portar-ho a terme, he pensat de fundar una gran Societat cultural i recreativa: un gran centre catòlic que anomenarem «CASAL POPULAR» en el qual podran entrar i pertànyer tots els catòlics sense distinció de classes ni estaments socials, doncs tots som germans i fills de Déu. *Més, per això, es necessitan recursos, mitjans, sacrifici. Si voleu ajudar-me en la tasca, portarem la idea a terme: Hem de comprar una casa gran i espaiosa amb llurs hort i jardí, situada en lloc cèntric de la població. Ens costarà cent deu mil pessetes; i una volta enderrocada, hi construïrem un nou edifici per a l'entitat, amb tots els avenços moderns i comoditats per tal d'atraure a tot el poble i especialment a la joventut.* Aquest edifici constarà de diverses dependències: sala per a cafè, capaç per a milers de socis; saló biblioteca amb tota mena d'obres catòliques i Premsa i il·lustracions catòliques, per a l'instrucció, cultura, esbarjo i solaç intel·lectual dels socis; i saló d'actes per a teatre, conferències i vetllades literàries capaç també per unes dues o tres mil persones; i, finalment el gran hort serà destinat a jugar a futbol i al «tennis» i per a ballar-hi sardanes. Doncs, bé: em poso jo al davant—continua el senyor Rector—i us dono l'exemple: tot el que jo tinc, que són cinc mil duros, heretats dels meus pares, us ho entrego de bon grat; i més us donaria si més tingués. I ara us in-

vito a tots vosaltres—els reunits—i a tot el poble, a que aporteu a aqueixa gran obra tot el capital que pugueu, qui cedint-lo, qui deixant-lo a un mòdic interès, (3 %, per exemple) o qui deixant-lo gratuïtament sense voler interès. Amb això fareu una gran obra de caritat en benefici de la cultura del poble que Déu us premiarà amb escrèix.

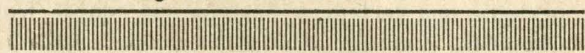
I en efecte: a la crida del Pastor, al cap de poc temps, respongué el poble en veure el seu abnegat exemple. Uns, regalaren capital; altres, el deixaren a l'interès estipulat del 3 %, i molts varen deixar-lo sense interès. I heu's ací que va construir-se el magne edifici amb totes les dependències llurs i annexes. Acabat que fou l'edifici del «CASAL POPULAR», la Societat prengué un increment i una pujança sorprenents, allissant-s'hi més de tres mil socis numeraris. Al cap de pocs anys, desapareixeren a Palafrugell quasi tots els centres i casinos sectaris i moltes «capelletes»; i des d'aleshores l'església, les funcions religioses i les processons, s'omplenaven de fidels. La joventut es formà d'una manera culta i digna, allunyada dels vicis. Abans, a Palafrugell, s'hi celebraven molts enterraments civils. I algunes vegades no podien celebrar-se públicament les processons. Com a conseqüència de l'increment del «Casal Popular», a no trigar gaire, va celebrar-se una processó presidida pel mateix Doctor Granés, en la qual hi assistiren més de cinc mil persones, entronitzant-se el Sagrat Cor de Jesús públicament en les Cases Consistorials, en el quarter de la guàrdia civil, en les escoles públiques i a moltes escoles particulars.

Amb el producte de la recaptació de quotes, donatius i demés ingressos, s'abonaren els interessos i s'amortitzà el capital sense cap rêmora per a la marxa ascensional de l'entitat. Al «Casal Popular» va organitzar-s'hi ben aviat un grup futbolístic, fusionant-s'hi un d'existent a la població, resultant-ne format el cèlebre «F. C. PALAFRUGELL» que tants llorers i renom ha conquerit a Catalunya. I fa uns dos anys que al «Ca-al Popular» s'hi ha construït un Cinema catòlic amb totes les condicions que exigeix la Llei.

Davant l'exemple eloqüentíssim que'ns dóna «CASAL POPULAR» de la riallera població de Palafrugell, podrem estalviar-nos de fer-hi comentaris per aplicar-lo a «ACCIÓ POPULAR DE SOLSONA». Ço que més pot interessar-nos, és que procurem imitar el bell exemple com més aviat millor. Són moltes les coses que'ns ho reclamen. Però la que ho exigeix més avui, és la de voler formar el front únic per a la defensa dels nostres ideals socials, puix s'ha dit també amb encert que, per anar a Roma, ni bossa buida ni mula coixa; i que en les obres i en la fè, se coneix qui amor té; car, amb bona mar, tothom fóra bon mariner... La gent s'allisten com a socis quan veuen les garanties morals i les comoditats que li ofereixen la Societat i llur local.

Encara que mai ens hem fet il·lusions, ja restarem

Fàbrica de llegiu «LA PRINCESA»



BLAUS EN PASTA I EN BOSSES
COMPRIMIDES, CRISTALL
:: SOSA I LLURS DERIVATS ::

JOSEP PERRAMON

DIPÓSIT DE GALETES DE TO-
TES CLASSES. :: ::

Carretera de Vich, 31 | 33
Telèfon, 1352

Manresa